

NUM. 12.- SESIÓN EXTRAORDINARIA DEL PLENO DE LA EXCMA. DIPUTACIÓN PROVINCIAL DE CASTELLÓN DE LA PLANA, CELEBRADA EN PRIMERA CONVOCATORIA EL DÍA QUINCE DE SEPTIEMBRE DE DOS MIL ONCE.

PRESIDENTE:

D. Javier Moliner Gargallo

SECRETARIO GENERAL:

D. Manuel Pesudo Esteve

DIPUTADOS:

D. Vicente Aparici Moya
 D. Francesc Colomer Sánchez
 D^a. Ana Belén Edo Gil
 D. Héctor Folgado Miravet
 D. Mario Angel García Bascones
 D. José Domingo Giner Beltrán
 D. Francisco Juan Mars
 Dª Amparo Marco Gual
 D^a. María Susana Marqués Escóin
 D. Evaristo Martí Vilaró
 D. Andrés Martínez Castellá
 D. Francisco Martínez Capdevila
 D. Luís Martínez Fuentes
 D. Enric Nomdedéu Biosca
 D^a. María Esther Pallardó Pardo
 D^a. Estíbaliz Pérez Navarro
 D. José Francisco Pons Martínez
 D. Pablo Roig Ferrando
 D. Luís Rubio Catalán
 D. Vicent Francesc Sales Mateu
 D. Juan Miguel Salvador Pérez
 D. Laureano Sandalinas Gil
 D. Adelino Santamaria Blasco
 D. Francisco Valverde Fortes

INTERVENTORA:

D^a. María Isabel Gil de Grado

EXCUSAN SU ASISTENCIA

D. Miguel Barrachina Ros
 D. José Gisbert Querol

 En la ciudad de Castellón de la Plana, a quince de septiembre de dos mil once, siendo las doce horas, previo reparto de la convocatoria y orden del día, con la debida antelación, se reúnen en el Salón de Plenos de la Excma. Diputación Provincial los señores expresados al margen, al objeto de celebrar, en primera convocatoria, sesión extraordinaria del Pleno de esta Excma. Diputación Provincial de Castellón de la Plana, conforme al siguiente:

ORDEN DEL DÍA

Punto único.- Propuesta ayudas compensatorias a los municipios del Alcalatén afectados por el incendio de 2007.

El señor Presidente da la palabra al señor Secretario para que proceda a la lectura del punto único, del Orden del Día, de la Sesión Extraordinaria.

El punto del Orden del Día, atendiendo a la petición de convocatoria suscrita por el Grupo Socialista dice:

PROPUESTA AYUDAS COMPENSATORIAS A LOS MUNICIPIOS DEL ALCALATÉN AFECTADOS POR EL INCENDIO DE 2007.

El señor Secretario informa que, con fecha de registro de entrada de hoy, se han presentado 2 propuestas, una correspondiente al Grupo Socialista y la otra correspondiente al Grupo Popular y a continuación procede a la lectura de las mismas:

Propuesta del Grupo socialista:

“Instar a la Generalitat Valenciana a aportar con la máxima urgencia toda la documentación acreditativa de las actuaciones llevadas a cabo por las diferentes conselleries en los municipios afectados por el incendio de l’Alcalatén, de acuerdo con el Real Decreto 1471/2007, de 2 de noviembre de 2008, por el que se amplía el ámbito de aplicación del R.D. 7/2007, de 3 de agosto, por el que se aprueban medidas urgentes en materia de incendios forestales en la C.A. de Canarias. Para poder remitirlas desde esta institución lo antes posible al Ministerio competente con el objetivo de no perder la aportación del Gobierno de España ingresada en su día en esta diputación.”

Propuesta del Grupo Popular:

“1. Instar al Gobierno de la Nación a que lleve a cabo, por cuenta propia, actuaciones en los municipios afectados en el incendio del Alcalatén por un valor de tres millones de euros, al igual que han hecho la Generalitat Valenciana y la Diputación de Castellón.

2. Dar traslado de este acuerdo al Ministerio de la Presidencia, a la Conselleria de Agricultura y a la Conselleria de Medioambiente.”

Da comienzo el turno de intervenciones y el Sr. Presidente cede la palabra al Sr. Nomdedéu

Sr. Nomdedéu: Bon dia, en el discurs d'investidura del 23 de juny, els vaig dir: compten en nosaltres per treballar ens trobaran modestament, però decidits al seu costat, sempre llestos per a aportar, per a esmenar per a recolzar, per a ajudar. Ens trobaran sempre per les reivindicacions justes, estarem en tots els consensos possibles per a la millora de les nostres comarques i tenim intenció de liderar consensos. No ens tindran al seu costat, sinó, enfront per la batalla gratuïta, la discussió estèril, el circ i la pantomima .

No puc evitar tindre la sensació que és precisament en este segon apartat en el que ens trobem avui, en aquest Plenari, és la meu sensació, senyor Aparici, li explicaré per què.

Perquè el Partit Socialista va presentar la sol·licitud d'aquest Ple el dia 30 d'agost. El Partit Popular fent us del Reglament ha arribat al dia 15 de setembre que és el màxim que permet des de la sol·licitud i per tant hui ens reunim a 4 dies, per tant, a bou passat que s'acabaren els terminis per a poder justificar.

Es cert que podrien vostès haver convocat el Plenari 10 dies abans, estaríem també dins del Reglament Orgànic. Tampoc hagueren arribat a temps, faltaven 3 dies. Per tant també tinc que criticar la postura del Partir Socialista si de veritat el que es pretendria era trobar solucions hagueren pogut demanar este Plenari fa 7 mesos quan estàvem a temps de fer modificacions en les obres i arribar a temps de no perdre les subvencions.

Això sobre la forma, però sobre el fons i és el que crec que no enten la ciutadania i no ho entendrà quan avui isquem en una confrontació, perquè és el que veig en dos proposicions totalment dispars, una del Partit Popular i una del Partit Socialista.

La realitat és que hi ha un Reial Decret que posa 2.900.000 euros del quals hem aconseguit salvar 530.000 euros gràcies a algunes inversions en alguns municipis. I haurem de tornar previsiblement, si no som capaços de resoldre avui, ací i tan de bo, en el segon torn tinga que reconèixer el meu error de percepció, els 2.300.000 euros que resten. Com a nacionalista no m'agrada el Reial Decret, no m'agrada que el Govern Central ens diga com i de quina manera hem d'invertir nosaltres allà on tenim competències, com en Medi Ambient; no m'agrada.

Com no m'agrada la manera que es fa la Llei d'Independència, que em sembla una de les lleis més importants que s'han fet en moltíssims anys, però que en qüestió no m'agrada, com es planteja, però per això està en el Constitucional perquè algunes Autonomies entenen que invadix competències.

Però és igual que a mi m'agrade o no m'agrade el Reial Decret es fa així. Jo preferiria que la Generalitat Valenciana que té competències poguera decidir com fa

les inversions i no tindre que estar condicionada al que diuen en Madrid, és la meu percepció com a nacionalista.

La legislació és pot discutir, és pot modificar, però el raonable és complir-la també. I és molt difícil de fer-li entendre, més quan l'argument és que la Generalitat ha posat 4.100.000 euros, que no haja estat capaç, de com a mínim, 2.000.000 d'euros fer-los ajustar al que deia el Reial Decret per a no perdre els altres 2.300.000 euros. Això al ciutadà li resultarà difícil d'entendre perquè si vostès ens digueren: "Mire el Govern Central ha posat 2.900.000 euros i obliga a la Generalitat a posar-los i la Generalitat no els posa perquè no els té."

Però si la resposta és no, no és que la Generalitat ja ha posat 4.100.000 euros, però cap d'eixos compta d'acord en el Reial Decret. Això és inacceptable inasumible, això no es pot entendre des del carrer.

No podem entendre que per una qüestió de baralla política, de vull fer-ho d'esta manera, de l'altra manera. Ja he dit que no m'agrada gens que ens condicionen les competències als valencians, però tendrien que a ver fet un esforç per la Generalitat Valenciana, per a fer la crítica que crega que té que fer al Govern Central, però per a adequar una part de les seus inversions de manera que no es perderen estos 2.900.000, estos 2.300.000 euros que sembla que es perdran.

Perquè al final avui jo venia amb certa esperança de tindre que rectificar en el segon torn, perquè el que diu: *propuestas de ayudas compensatorias a los municipios de la Alcaiatén* i el que veig que hi ha damunt de la taula, segons llig el Sr. Secretari, és una proposta del Partit Socialista que demana que justifique la Generalitat qué, ja, hi ha fet. Per tant, no sé si ens servirà per a cobrir-ho.

Escolte ho vam parlar en una Junta de Portaveus, fa una setmana i tots van manifestar els nostres dubtes. És que hem deixat passar totes les pròrrogues, és que este Plenari se tendria que haver produït fa 7 mesos i tal vegada tenia sentit fa 7 mesos reclamar a la Generalitat que justificara les inversions i un cop justificades les inversions, exigir al Ministeri que les donara per bones per a no perdre un cèntim. Perquè al final ací qui acabarà pagant el *pato* no és ni el Partit Socialista ni el Partit Popular ni el Bloc, sinó els afectats d'un dels majors incendis que s'han produït mai, al País Valencià.

Eixa és la proposta del Partit Socialista i la del Partit Popular es dir: "No, mire sap que, no faça cas del seu propi Reial Decret, eixos 2.900.000 euros faça inversions directament". Això és jo el que entenc que proposa el Partit Popular en la proposta de resolució, o en el document que ens ha fet saber el Sr. Secretari.

Doncs, a ver-ho dit fa dos anys, no té molt de sentit dir-ho ara, a estes alçades quan hem deixat passar tots el terminis. Eixa és la sensació que tenim nosaltres.

Insisteix tan de bo, en el segon torn em tinga que disculpar alçant el barret i dir que estava equivocada en tot el que deia, però la sensació que tinc avui, és que arribem tard, tardíssim que difícilment serem capaços de trobar una solució. Recorde el principi de la meua intervenció si la solució em sembla raonable em sumaré jo faig la crítica ara, però després em sumaré a allò que jo crega que puga salvar la situació. Però tinc la meua obligació de fer esta crítica, perquè l'únic grup d'este Parlament que no podia demanar un Ple Extraordinari érem nosaltres, perquè som molts poquets som u o ningun, per tant, no ho podíem fer.

Nosaltres podíem fer allò que ja hem fet. Nosaltres sí que hem formulat les preguntes que vostés ara volen fer-li a la Generalitat Valenciana, estan passades pel Registre el 4 de agost d'enguany i el 16 de novembre del any passat, en temps i forma; preguntat a les Corts Valencianes per a dir-les: "vostès han fet eixes inversions? perquè exina les podem justificar i deixarem de perdre el altres diners." Estem esperant la resposta, encara

Tiene el turno de la palabra el Sr. Colomer.

Sr. Colomer: Moltes gràcies Sr. President. Evitarem redundar en tot el relat perquè este és un tema molt conegut per tots, jo crec que antecedents, els precedents formen part del bagatge col·lectiu d'esta Casa i d'esta Província i sobretot, de la comarca del territori afectat.

Certament, són 4 anys d'actualitat, 4 anys en el quals els ciutadans del territori afectat i nosaltres, no són 15 dies, són 4 anys que este grup en la Diputació i a tot arreu en despatxos, en totes les institucions treballant públicament i també de manera reservada hem intentat que no desapareguera mai de la memòria ni de l'actualitat l'incendi de l'Alcalatén.

Perquè sabíem que, puntualment, van arribar ací en un compte de la Diputació, d'acord amb la legislació que regula estes tragèdies, uns recursos que devien ser optimitzats. Una inversió que induïa a més inversió i que per tant estàvem davant d'una possibilitat, com a mínim, de tindre 6 milions d'euros, 1.000 milions de les antigues pessetes, en un territori que reclamava i reclama regeneració i projectes d'esperança i futur.

Per tant, jo crec que avui, el que toca és, breument, identificar el problema que tenim. Un problema que tan de bo, poguérem dir que no és un problema post mortem des del punto de vista que s'obri tots el terminis legals per tal de fer possible que tots, segur que tots desitgem qué és, que arriben tots els recursos fins el darrer cèntim al territori afectat.

Per tant, identifiquem el problema jo crec que este és un problema de responsabilitat, està en joc la mostra i la demostració de l'eficàcia o, no de la Administració pública, la capacitat d'entendre-mos, col·lectivament, per a enfrontar i resoldre positivament que té la gent, que tenen els ciutadans, els ajuntaments de qualsevol signe polític.

Està en joc, també, la imatge i la reputació de les Administracions. Perquè si fem allò i convalidem la màxima en termes col·loquials de "tots a pel sac i el sac en terra," doncs, l'espectacle que rep el ciutadà és molt lamentable. Per tant, estan en joc les possibilitats d'invertir tots els recursos disponibles en un territori de la Província de Castelló. El post incendi recordarem tots, especialment, el Sr. Aparici va motivar moltes reunions, voluntat expressada d'ajudar, per part de tots.

El Govern d'Espanya va aprovar i va ingressar, pràcticament, 3 milions d'euros en un compte del BBVA per donar mes senyals, de la Diputació Provincial de Castelló a l'empar del Decret 7/ 2007, del 3 d'agost que regula les ajudes a un incendi en les Illes Canàries. Un Decret adaptat 7/2007, de 2 de novembre, que amplia l'àmbit de aplicació d'aquelles mesures a l'incendi de l'Alcalatén, en altres també, Tarragona, Terol i Còrdova .

L'Estat en el marc Constitucional de les seues competències atén l'emergència i fixa les regles de joc que tot el món interpreta i supose que tot el món acata, no sols en la Província de Castelló, sinó en la resta de Províncies i de Comunitats, en el conjunt de l'Estat Espanyol que ens regim tot per la mateixa normativa.

La mateixa gramàtica, la mateixa necessitat per tant, de coordinació, de lleialtat institucional, de cooperar, de bon esperit d'ensamblar els fondos de tots per a no desapropitar absolutament res.

A tot arreu funciona, a Canàries, a Terol, a Tarragona, a Còrdova amb lleialtat Institucional, en cap altra Diputació n'hi en cap altra geografia, afectada, del conjunt d'Espanya es tenen que plantejar post mortem un Plenari com aquest perquè a tot arreu funciona, la lleialtat institucional, ganas de cooperar i materialitzar les ajudes de tots. Això ens tendria que fer dubtar. Ens tendria que fer més humils i revisar les actuacions que hem protagonitzat i les que hem deixat de protagonitzar.

Era un tema, malgrat la desgracia, pensem nosaltres, ho hem dit moltes vegades no en els darrers 15 dies, sinó 4 anys i ací estan les Actes d'esta Institució. Era un acte de manual de bones pràctiques per a esta Diputació, Ajuntament d'ajuntaments perquè intervingueren, liderant un procés de coordinació; 6 ajuntaments, la Generalitat Valenciana i el Govern d'Espanya, no era un paper menor, un rol menor, l'assignat a esta Diputació, era un paper preciós, malgrat la desgracia, des del punt de vista de coordinar, de treballar, de reivindicar-se, com una institució, que moltes

vegades no sabem per què no aprofita i que està en una crisi d'identitat, nosaltres pensem que important, nosaltres i tot el món ho pensa.

Si davant d'estes eventualitats no se reivindica no dóna un pas al front per tal de fer un paper de coordinar a més a més, a 6 ajuntaments del nostre interior de l' àmbit rural, la veritat és que no sé per què volem la Diputació Provincial de Castelló. Per tant, el que calia és allò que es va començar a plantejar i per a mi, Sr. President, és el gran problema el gran handicap i la gran omisió, el gran error d'estos anys. Calia un Conveni Regulador que fixara el paper de tot el món, 6 ajuntaments, la Generalitat i el govern d'Espanya i la Diputació vertebrant, liderant, coordinant ensamblant-ho tot, adequadament.

El paper de cadascú, les inversions de cadascú, la gramàtica, d'idioma comú a pronunciar, per tot el món, i fora *lios* i fora ambigüitats, com convalidar els gastos i que tot el món treballara en línia, eixa és la gran omisió d'esta Diputació en el seu paper, ja no tant de posar recursos i de mullar-se econòmicament, sinó, des del punto de vista de la gestió creativa, en eixa direcció.

Per tant, eixe paper actiu i no de inhibir-se i ahí estan les paraules i els discursos, especialment, del Sr. Aparici estos anys en els quals, efectivament ha deixat passar moltes oportunitats perquè els diners, a més a més, es dipositen en esta Institució, en la Diputació. És la prova de foc per la qual la Diputació era la que tenia que vertebrar, conduir tota la burocràcia i gestionar que no esperdera un cèntim de ningú.

Sis ajuntaments menuts, un escenari i un horitzó supramunicipal, l'àmbit rural deprimat de la Província de Castelló, la necessitat de reivindicar, d'utilitat d'esta Casa. Ho tenia tot este tema perquè la Diputació, el Sr, Aparici com a memòria històrica d'esta Casa, sap perfectament que era un tema que ho tenia tot per a no amagar-se, sinó per a tot el contrari.

Acabe enseguida dient, per una altra banda, que el paper de la Generalitat, jo crec que, eixe és el més greu de tots perquè fidels a eixe estil que a ningú ens agrada. No són 3 milions d'euros els posats o no posats, el que la senyora Bonig diu que n'ha posat 4,1 milions i ahir, ens van contestar per escrit, i signa el Sr. Aparici, esta vegada, que la Generalitat confirma que ha posat 4 milions i ahir el Sr. Serafin Castellano, el seu Parlamentari es despenjada dient que ha posat 5,2 milions d'euros per a acabar de despitar-nos a tots en este sentit, ni 3, ni 4, ara 5, no?. Els ajuntaments estan esperant que això siga una realitat. Jo no vull qualificar l'actitud de la Generalitat, però sí que vull que la justifiquen, que la documenten que aporten tota l'argumentació a esta Casa.

Per això vam demanar una Junta de Portaveu, per això hem demanat este Plenari per a intentar trencar la deriva, el desencontre, el malentès el que vostès vullguen, la rutina que vivia esta Casa i salvar tot el que es puga salvar.

Per tant, venim aquí en una actitud positiva d'intentar salvar tot el salvable i en eixe sentit les gestiones que es tinguen que fer estarem en disposició, Sr. President, d'ajudar-les al que faça falta per a evitar que esperda l'últim cèntim en el territori de l'Alcalatén. I per tant, a partir d'ara hem presentat, avui una proposta de resolució que el que reclama és que la Generalitat si diu que ha posat no 3, ni 4 sinó 5 milions d'euros, efectivament d'acord amb el Decret, amb la legislació que regula tot açò, doncs, que documente, que presente aquí i que efectivament puguem sortir de dubtes i tancar este expedient.

Perquè jo els preguntaria, han rebut vostès documentació de la Generalitat que acredite 3, 4 o 5 milions d'euros? Si l'han rebuda, l'han enviada, adequadament, al Ministeri per a contrastar, *chequear* i convalidar i cobrar?

És molt important que ens conteste a estes preguntes és fonamental per a saber si en quatre anys hem estat o no a l'alçada de les circumstancies. Gràcies.

Tiene la palabra el Sr. Aparici:

Moltes gràcies Sr. President. Sóc persona que normalment mira cap al futur. Estos temes, Sr. Colomer de la memòria històrica. Primera ni sóc el més històric d'ací, faltaria més, i sóc una persona que li agrada més mirar cap el futur i solc mirar poc cap arrere.

De vegades, alguns discursos donen més la sensació d'estar mirant al passat, a mi m'agrada més mirar al futur, perquè de vegades parlant del passat es perd massa temps, com bé deia el Sr. Nomdedéu, estic absolutament d'acord.

El Grup Popular ací no ha vingut a discutir, el Grup Popular ha vingut ací en una proposta de resolució per a buscar una solució. Justament perquè volen el Sr. Enric Nomdedéu i el Sr. Colomer saber que els diners es queden tots en esta Província .

No hem vingut ací a discutir. És més Sr. Nomdedéu no hem d'oblidar-nos que en la Junta de Portaveus vam arribar a plantejar un text perquè el firmaren tots els portaveus, no va ser el Grup Popular el que es va negar va ser el Grup Socialiste. I per tant, una de les qüestions que hui planteja el Grup Socialiste és justament el primer punt que hi havia en aquella proposta d'acord que va redactar el Sr. Miguel Barrachina encarregada per la Junta de Portaveus. Jo tampoc no sé per què no es va voler acceptar el que ara es presenta en un Plenari, però no vaig a entrar a discutir això, Sr. Nomdedéu.

Nosaltres aprovarem la proposta del Partit Socialiste perquè ens pareix interessant. Perquè forma part de l'esperit de la transaccional que plantejàvem en la Junta de Portaveus i per tant, en pura coherència, perquè este és un Grup coherent i estem d'acord. I clar que ens hem preocupat d'arreglar documentació i de saber algunes xifres que les Conselleries estan donant i que, aprofite per a dir que té un error el Sr. Nomdedéu perquè jo tinc la resposta de la Consellera al seu Diputat Sr. Panella, vostè hauria de tindre-la també jo la tinc. Mire la resposta és del 26 de novembre i li diu exactament, en aquell moment perquè després les coses han anat evolucionant s'han continuant sentit versions, en aquell moment diu la senyora Maritina Hernández, la Consellera, diu que la previsió es d'invertir 4.179.037 euros, exactament eixa és la xifra que diu i diu en què serà, en ajudes directes als agricultors, en el MIA milloria d'adequació de camins rurals, en actuacions de previsiones d'incendi, etc. etc.

Es relacionen una sèrie de qüestions que després nosaltres hem pogut anar demanant i efectivament hem vist que algunes d'elles lògicament sí que han tingut lloc i unes altres encara en previsió però se està anant en eixa orientació.

Per tant, primera qüestió que té que quedar clara és que a les preguntes que vostès han fet sí que ha hagut resposta, està per escrit, la tinc jo, li done una copia si a vostè no li l'ha passat el seu Grup i hi ha una planificació .

Nosaltres hem anat intentat recavar documentació dels últims moments, es cert que en el cas de la Conselleria de Medi Ambient la carta que tenim de la senyora Bonig és del 30 d'agost de 2011, on diu el que ja s'ha fet .La Conselleria de Medi Ambient i xifra en quasi 700.000 euros en inversions ja fetes en conservació de bancals, manteniments de camins. Per tant, eixa documentació també la tenim i també la coneixem.

Hem identificat, per tant d'eixos 4.100.00 euros, quasi 3.000.000 d'euros que ja estan explicitats, d'alguna manera perquè la Conselleria d'agricultura, també envia un escrit, en el qual, descriu tota una sèrie d'obres que van a fer-se, en el Pla MIA, en camí rurals, en llig alguns, en Mas de d'Atzeneta, en Font de Gatell, en Figueroles per obres d'interés general, en el camí, també quasi 300.000 euros, 490.000 euros en ajudes directes del MIA el que fica només la Conselleria, el total del Pla són quasi 700.000 euros.

Per tant, efectivament nosaltres sí que entenem com a bona la resposta que dona la Consellera al seu Grup confiem que al final serà exina. Més allà que después d'altres ajudes que apareguen en el tema d'extinció d'incendis, prevenció d'incendis, prevencions de plagues que no ho contem en açò que és perquè el que vostè diu que el Sr. Serafín Castellanos aporta unes xifres majors, perdó el Sr. Colomer, perquè ahí estem ja entrant en altres qüestions que no formen part, purament, del que serien infraestructures.

És que podien servir d'alguna manera si volguera el Ministeri per a justificar esta part. Per tant, són 4.100.000 euros i després hi ha una sèrie d'actuacions prevencions de plagues, d'incendis que se faran supose per altres conselleries. Sí que tenim resposta i sí que sabem, aproximadament quina és la intenció de la Conselleria i sí que hem fixat algunes qüestions ja fetes, que li he dit abans, venen a sumar, aproximadament, quasi 3.000.000 d'euros.

Altra cosa és que el Ministeri açò ho vullga acceptar com a proposta per a justificar el percentatge que no vol fer, el Ministeri vol que siga exactament les obres que ell ha dit que es tenen que fer en eixe Pla estrany que ell ha fet.

Imagines vostè que des de la Diputació volgueren fer un Pla Provincial i que diguérem que anem a fer un Pla Provincial de 12 milions d'euos i, senyor Ministeri fique vostè el cinquanta per cent. Tampoc vull discutir d'això perquè l'ordre es va traure i a ningú ens van consultar si ens agradava i per tant l'ordre ha eixit com ha eixit i té les conseqüències que té.

Perquè no és ni una Ordre feta per a nosaltres, fixes vostè que ho ha dit el Sr. Colomer, és una Ordre que s'havia tret per a una altra qüestió i tal vegada per la celeritat del moment, per l'interés que hi haguera en resoldre el tema ràpid és redacta eixe Reial Decret del 7/2007 o siga que no és una Ordre feta aposta per açò, sinó que ens colen ahí. Per part dels ajuntaments que la Diputació de Castelló ha fet actuacions en matèria de menjar als *ganaders*, de reposició, d'arreglar de camins que podem valorar, no és una justificació, que poden valorar els nostres tècnics al voltant dels 400.000 euros i que el Ministeri acabarà ficant 3 milions d'euros en un compte i després aportant-se'ls .

Nosaltres no hem vingut ací al Pleno en ganes de muntar ninguna discussió. Este Pleno nosaltres l'hem atès a petició del Grup Socialiste, que per tant Sr. Nomdedéu sí que ho vam dir llisca vostè l'acta del 28 de juny del 2008, en una primera moció que planteja el Grup socialiste que volia que els diners dels Ajuntaments els ficara la Diputació, textualment en eixa moció, perquè han anat també canviant, d'acord com han vingut els temes, volia això i nosaltres van dir que això no ho podia fer esta Institució, damunt que el Ministeri ens obliga a que els diners els fiquem nosaltres. Això no ho pot fer. I en aquell moment ja vam dir això exactament que estem dient hui, la resposta al Sr. Luis Rubio, en aquell moment, va dir no, no ens compliquem la vida, el Ministeri que fique el 3 milions d'euros que vol ficar, que faja un Pla d'inversions i tindrem el 4 milions d'euros que invertix la Conselleria, més els 3 milions d'euros que invertix el Ministeri, 7 milions d'euros.

És la millor manera de tindre ho tot, o que volem que servisquen les obres de la Conselleria per a justificar i entones que la meitat li ho tornem a la Conselleria però

entonces no és inversió real a la Província de Castelló, no sé si m'explique el que vull dir.

L'objectiu que nosaltres busquem, el que ens agradaria que fora el final d'este Plenari és que isquérem en una proposta d'acord que diguera les dos coses:

La que diu el Grup Socialiste que era el punt número 1 que va redactar el Sr. Miguel Barrachina, en la Junta de Portaveu. Això és el que diu ara el Grup Socialiste.

Punt número dos, però com això ho veiem complicat el que le diem al Ministeri és: en l'ordre que vostè va fer tenim molt clar que vostè al final tindrà que recuperar el diners, no passa res, en porte-se'ls faça una d'inversió i torne'ls a invertir a la Província, en la zona afectada per l'incendi i recuperen eixos 3 milions d'euros que això ho pot fer perfectament qualsevol Administració per la via que corresponga i per tant, les dos propostes que ací hi ha que són complementaries, que no són antagòniques persegueixen les dos coses i per tant estarem a favor d'aquella que varem redactar en el punt nº 1 que és la que presenta hui el Grup Socialiste i la que presenta el Grup Popular que intenta que eixos diners es queden tots a la Província de Castelló. Eixe és el nostre intent no venim a discutir res, no és una proposta contra l'altra, són les dos les que nosaltres volem. Són les dos les que va a aprovar el Grup Popular en esta Institució i per tant, això és el que ens agradaria que passara.

Mes allà d'una mirada a la memòria històrica, que jo crec que és una mirada que no té sentit, mirem d'aquí per al futur perquè si discutim qui ha fet mal cada qüestió d'este tipus poblament cada u tindrem el nostre criteri i ens n'anirem d'ací com hem vingut.

Si jo haguera demanat este Ple Extraordinari la meua petició haguera sigut en el Orde del dia i dir: estes són les dos o tres propostes que volem votar, no un Ple Extraordinari, en genèric i una proposta, que anem acceptar, posada hui a pressa i corrent.

Quan es demana un Ple Extraordinari em van ensenyar en Política Municipal que el qué hi ha que fer és dir, jo demane este Ple per a aprovar esta proposta. Estaríem d'acord, ens haguera agradat més este camí, però també el donem per bo, i ja anuncie que el Grup Popular votarà a favor de la proposta presentada pel Grup Socialiste i d'aquella que presentem nosaltres, en este Ple. Moltes gràcies.

El Sr. Presidente da paso al segundo turno de intervenciones.

Tiene la palabra el Sr. Nomdedéu: Sí Sr. President. Sí estem d'acord Sr. Aparici. Estaria molt bé, entre altres coses, perquè la seua me l'acaben de baixar quan jo ja estava assentat al meu escó i la del PSOE, encara, no l'he rebuda. Les he

conegudes perquè les ha llegit el Sr. Secretari. Tinc el mal costum de baixar quatre minuts abans que es comence el Ple perquè no m'agrada arribar tard i no m'arriben les comunicacions quan toca.

Ho dic perquè, si em diu vostè llisca l'acta de no sé fa quants mesos; si ho van dir ací, però no li ho han fet arribar al Ministeri o, si lo han fet arribar al Ministeri, en la mateixa celeritat que a mi la seua proposta de resolució, doncs, no m'estranya que el Ministeri no els haja contestat.

Conec la resposta, Sr. Aparici, de la primera de les preguntes. Segurament no m'he explicat bé, he dit que hi havia dues preguntes, la primera conec la resposta que, efectivament, és la que vostè ha llegit, on la senyora Consellera anuncia les intencions. El que no conec i ahí sí que me sorprendria, si vostè la té, sí que li haure d'estirar les orelles algú del meu Grup. La resposta a la segona, a la pregunta formulada el 4 d'agost en la qual li preguntàvem, després de 4 anys de retard, quins són els motius del retard en aportar els 3 milions d'euros previstos i si té previst fer el pagament quan estem a punt de complir 4 anys des de l'incendi.

Tenint en compte que si la Generalitat no compleix el seu compromís, en el proper mes, que esta l'ultima pròrroga donada, pel Govern, les localitats de Les Useres, Figuerols, Atzeneta del Maestrat, Costur i Lluçena perdran el fons per a recuperar els efectes de l'incendi. Si té la resposta, li agrairia que me la facilite i li estiraré l'orella algú del meu Grup, sinó, aleshores, no estàvem parlant del mateix.

Al final, sembla fantàstica la seua proposta i la del Partit Socialista, jo les pense votar les dos, tan de bo, poguera corregir la meu primera intervenció, però no li trobe motiu. Crec que ho hem fet malament com a Institució, em corregiran vostès també si vaig errat, crec que no han signat el Conveni, no van voler signar el Conveni, com a Diputació, per a alguna raó seria, per a no incomplir-lo.

No crec que siga just dir que les culpes són equitatives, a mi no m'agrada el model del Reial Decret que obliga a fer unes inversions determinades en una manera determinada, però em preocupa moltíssim que tenint els diners al calaix, en una situació com la que estem, no siguem capaços d'aprofitar-los.

Insisteix en l'argument del principi, malgrat que la Conselleria afirma que ha posat 4.100.000 euros, que, només podem passar dues coses per a no justificar-lo: o no els ha posat, o resulta que no eren inversions extraordinaris, sinó que eren inversions ja previstes en pressupost i a tal vegada per això el Ministeri no les accepta. Perquè reclamava inversions específiques i açò és el que ens haurien d'aclarir la Conselleria que és el que vostès demanen, ara, que ho aclarisquen.

I la meu queixa és que no s'haguera demanat fa un any, a la Conselleria, que ens ho aclarisquen perquè nosaltres sí que ho hem preguntat i vostè diu sí que li hem

contestat, com vostè molt bé ha llegit quines eren les intencions, però la realitat encara no ens l'han contestat. La prova que no ens l'han contestat és que vostès avui demanen al seu propi Grup, en les Corts, que els hi contesten, perdó el Partit Socialista demane que els contesten i el que demanen vostès és d'alguna manera pervertir l'esperit del Reial Decret.

El Reial Decret proposava una formula determinada com no ho hem complit, com no hem sigut capaços de complir-lo, les Administracions no hem estat capaces de posar-nos d'acord, bé fem tabula rasa i faja vostè les inversions que li semblen. Doncs, bé si ho fan jo votaré a favor que ho facen perquè no volem que es perden els diners.

A mi em sembla extraordinari açò i que la Generalitat justifique en què s'ha gastat eixos diners i ens justifique, sobretot, perquè havent-se gastat els diners; el Ministeri no ho accepta. Perquè si és just i raonable el que ha fet la Generalitat; em sentiran bramar, com diuen que brama la tonyina, contra el Ministeri de Madrid. Però, si no, aleshores, a qui cal pegar l'estiró és a la Generalitat i crec, honestament, que en este cas les culpes no són comparables i no són equiparables i crec que qui no ha estat a l'alçada, en esta ocasió, és la Generalitat i és més i acabe Sr. President.

Esta situació destapa les vergonyes del discurs del Partit Popular que Zapatero "*no nos dá nunca dinero*" perquè quan els ingressa en caixa no anem a arreplegar-los.

El Sr. Presidente cede la palabra al Sr. Colomer:

Sí, Sr. President. Bé, nosaltres creiem que este Ple, sí que era necessari que haguera tingut que celebrar-se antes poblament haguérem avançat algo més des del punt de vista dels terminis. Este era un Ple en la vocació que se reaccionara, per tant inclús avui que ha passat l'11 de setembre, han passat quatre anys, crec que és positiu perquè s'han clarificat moltes coses.

La intervenció del Sr. Aparici, el Vicepresident Aparici, ha sigut des del punt de vista del tema que ens ocupa, molt clarificadora, jo li done les gracies públicament. Ha expressat, a la seua manera, la crònica d'un fracàs absolut de la Generalitat i per la part que a ell especialment li toca també estos quatre anys la poca acció per a coordinar i fer possible que eixes inversions que si les ha fet la Generalitat per què no s'han documentat,? per què no s'han certificat i per què no estan acumulades als 3.milions d'euros del Govern d'Espanya?.

El tema del Reial Decret qüestionar, ara, un fet del repartiment Constitucional, de les competències, en l'estat Espanyol, jo crec que transcendeix la capacitat d'este Plenari. A mi el debat m'encanta, però no és el que toca. Catalunya no s'ha qüestionat, Aragó, Andalusia, Canàries, no s'han qüestionat. Perquè a més, invertir

directament, *cuidado!* El Govern d'Espanya en regeneració forestal es posar-se en competències que no li pertocuen.

Aquí tinc l'ordre que regula l'ajuda de 2,1 milions d'euros del Govern d'Espanya a la Generalitat, que diu "*Aprueba el abono de la cantidad antes citada la Consellería de Medio Ambiente por ser ésta la Entidad competente en materia de gestión forestal.*" Els diners que explica i relata la Generalitat que ha posat en l'Alcalatén són diners que venen de Madrid, que tinc, aquí, la documentació oficial, 2.1 milions d'euros que no pot gastar directament per qüestions, que senyalava, abans, el Sr. Nomdedéu.

Perquè la competència en regeneració forestal li toca a la Generalitat, seua i meua, Sr. Aparici. Per tant, l'arquitectura institucional de l'Estat Espanyol hi ha que respectar-la i convindrem que l'Estat, que la Administració Central de l'Estat, perdó, l'Estat som tots, ajuntaments, autonomies i Govern Central. Per dir-ho així. Bé, no pot gastar directament, té que fer escala en l'espai autonòmic.

Per tant, el debat sobre el Reial Decret, no té lloc, en este moment, tenim que acatar-lo com ho han fet i de bon grau i agraeix, efectivament, la resta de comunitats. On no hi ha hagut cap problema, Sr. Aparici, cap problema, només aquí per la deslleialtat institucional. Jo ja en sume 5 milions d'euros aportats pel Govern d'Espanya, els 3 que té vostè, en un compte del BBVA, i el 2,1 d'euros que a través de la Generalitat s'han gastat.

El drama és que no haja vostè volgut, estos quatre llarguíssim anys, coordinar, en un taula, subscriure, impulsar un Conveni per tal que si efectivament s'han gastat estos, ja no sé si 3, 4, 5, milions, segons el Sr. Serafín, és la qüestió.

Doncs, per què no s'ha presenta't la documentació?. Si s'ha gastat?. És el que la seua proposta diu: "igual que han hecho la Generalitat y la Diputación, que el Gobierno aporte 3 millones de euros."

Si de veritat els ha aportat la Generalitat que ho justifique i no tindriem cap problema.

Per tant, és un problema de desídia, de falta de voluntat de treballar d'acord amb la legislació espanyola, és molt greu el certificar, avui, el rèquiem a les formes que ha entonat el Sr. Aparici, constitueix una fita del que són les males pràctiques polítiques. Es tracta també de la Generalitat, no tant de vostè, que era vostè el paper coordinador i la Generalitat que ha anat per lliure en una deslleialtat flagrant, en eixe sentit .

Per la resta, perquè volíem que la Diputació i acabe Sr. President, en un moment donat, aportara els diners, pues no estava mal tampoc, perquè 3 milions d'euros en nom dels ajuntaments afectats, pues pensem que eren ajuntaments que tots sabem

el calibre que tenen, els recursos, el potencial econòmic que tenen, financer és molt escàs. Per tant, que la Diputació haguera assumit eixe paper tutor, en eixe sentit econòmic, em semblava pues una possibilitat que ens haguera estalviat tot el fiasco posterior.

I a partir d'ahí, i acabe Sr. President, la teoria, no, la doctrina constitucional del Sr. Aparici és espectacular: En portes els diners i ja els tornarà a enviar d'una altra manera. Bé, mire el que han fet en Canàries, en Aragó en Catalunya, en Andalusia, li ho tor-ne a dir és que és patètica esta declaració d'insolvència administrativa, política i institucional de fer les coses .

Però malgrat això, anem a votar a favor de la seua proposta. Anem a votar-la a favor perquè, malgrat, el que hem pogut discutir ara, vostè i jo, nosaltres els que estem, aquí, el més important és donar un símptoma evident d'unitat de la Diputació Provincial de Castelló, això està per damunt de la tramitació manifestament millorable i vaig a ser molt suau d'estos quatre anys de com s'han portat les coses.

Per tant, anem a votar a favor, en el prec que el Sr. President prenga, personalment, cartes en l'assumpte i reconduísca un tema que és un episodi nefast des del punt de vista de l'espectacle que s'ha donat i, que reorientem les qüestions per a salvar fins el darrer cèntim en defensa de l'Alcalatén de Castelló.

El Presidente cede la palabra al Sr. Aparici:

Moltes gràcies Sr. President. Sr. Colomer ací l'única crònica que s'escriu és la crònica permanent de vostè tapant les vergonyes al Govern d'Espanya, al Govern Socialiste d'Espanya. Eixa és la crònica permanent d'ací. Va ser l'altre dia en el tema de l'aigua on vostès no van votar a favor, hi ha sigut permanentment. Vostè i el seu Grup es dediquen sempre a això. Per tant no em diga cròniques de res ni diga el jo no he dit. Perquè la demagògia és increïble. Jo he dit justament que es té que complir el Decret, vostè no ha llegit el Decret.

El Ministeri no accepta ninguna justificació que no siga exclusivament, per a les obres que vostès van indicar als ajuntaments que tenien que presentar. Volen que siga directament això. Vostès em referix el Govern del seu Partit. Alguns van anar a la primera revisió del Subdelegat del Govern en els projectes ja fets. Mentres, altres ajuntaments, que no tenien informació, que casualitat, van anar a la reunió en el Subdelegat del Govern sense saber a què anaven. Alguns anaven, ja, en els projectes fets.

L'únic problema que hi ha, Sr. Colomer, no vol enterar-se és que el Ministeri no accepta ninguna justificació que no faça referència, concreta, a les obres que es van plantejar, en eixa qüestió.

Eixa és la veritat, no vol acceptar-la, per tant, si ací hi ha alguna crònica escrita és la crònica de la inflexibilitat d'un govern del Partit Socialiste, una vegada més cap esta Província i cap el interessos dels municipis de la Província, de Castelló. Eixa és l'única veritat ni 4, ni 5, ni 6. Si és que, el problema no és eixe.

Segona qüestió, vostè al final diu i este paper que tenia la Diputació de Castelló de coordinar els convenis. No, no és que vostè torna a tapar les vergonyes. Si s'emet un Decret, per part del Govern i si tenia que plantejar un conveni per a fer en les Administracions ¿qui és el que té la responsabilitat de plantejar eixe Conveni?. Sí vostè és un mag, és un mag de bandera roja., Sr. Colomer qui devia de plantejar ací damunt un Conveni i explicar-lo o enviar-lo a la resta de administracions per a fer el que calia fer? és el que ha emet el Decret que és l'origen d'esta qüestió.

Torne a insistir, el Decret molt senzill: jo faig un decret i decreto por Decreto Ley, por el *dedazo* que vostè fique el 50%, vostè, ajuntament, ajuntaments de 400, 500 i 1.000 habitants. Jo ho lamente moltíssim, però eixes vergonyes no anem a tapar-les de ninguna de les maneres. Ninguna frase típica de les de vostè de tirar sempre les culpes als demés, que ara resulta que és esta Administració la que tenint com a origen el Decret que tots coneixem i que vostè crec que no l'ha llegit bé, perquè no sap com se té que justificar, vullga que siguen els demés que tapen eixos errors.

Esta és efectivament la crònica, una vegada més, d'un comportament absolutament nefast, en esta Província per part del Govern d'Espanya. Vostè ha dit el que ha dit i jo he dit, honestament, el que jo pense.

Però, el que nosaltres busquem, al final, és justament el contrari d'allò que vostès plantegen, nomes, en la seua proposta. Perquè ací no val a justificar que tornen el 50% a l'Administració que ha ficat els diners, no és eixe el nostre plantejament. El nostre plantejament és que nosaltres donem per ben rebuts el 4 milions d'euros que ha ficat la Generalitat Valenciana, ho que ficarà, quan acabe tot el procés, tots aquells que han ficat els ajuntaments i a més el 3 o el 2 i pico que quedaran després de fer la liquidació que té que ficar el Govern.

El compliment de l'ordre que ha fet el Govern d'Espanya, del Partit Socialiste, el compliment és retirar els diners, no té un altra solució. Perquè no es pot justificar en les maneres en qué les redacta el Decret, no es dóna compte, Sr. Colomer?, no es pot justificar en la forma en qué el Govern ha redactat el Decret, si l'haguera redactat d'una altra manera es podria fer.

Per tant, com no es pot justificar, nosaltres diem mire vostè és molt senzill, no es pot justificar, no passa res. Vostè els recupera i els invertix, després en un programa d'inversió, directament, com ha fet la Generalitat Valenciana, per què no? Si la Generalitat Valenciana ha invertit 4.100.000 d'euros per què no pot invertir en el programa d'inversions que s'ha compromès el govern eixos 2.500.000 d'euros que

queden, per què no, on està el problema? Quina inconstitucionalitat n'hi ha? És una barbaritat el que ha dit vostè.

Ací el Decret, en estos moments, només es pot complir retirant els diners i nosaltres exigim al Govern que fique en marxa una línia d'inversió en eixos municipis en allò que té competències el Govern, que en té i moltes i, sinó, que no haguera fet el que ha fet. A més, si ha fet un Decret com no ha de tindre competències després per a invertir, No es pot dir una tonteria més gran que la que s'ha dit.

Per tant, nosaltres ho tenim clar i nosaltres, efectivament, ho he dit al principi també anem a aprovar les dos propostes i lamentem profundament, perquè haguérem guanyat molt de temps, si vostès hagueren firmat la proposta, que en Junta de Portaveus varem redactar, perquè ens haguérem estalviat prou de temps i bastantes discussions. Moltíssimes gràcies.

Antes de proceder a la votación, toma la palabra el Sr. Colomer: Una qüestió d'ordre. Ja que ara ha esmentat la Junta de Portaveus. En la Junta de Portaveus la moció, que avui presenta el PP no era aixina. Era demanar una pròrroga, no entraré en més motius perquè no tinc torn i perquè el President tampoc té perquè donar-me la paraula, però no es pot aguantar el que diu el Sr. Aparici, no te res a vore en allò de la Junta de Portaveus. Gràcies.

Finalmente, interviene el Sr. Presidente: Jo apel·le, senyors portaveus, que el consens, en el fons, no vaja acompanyat d'una discussió, ni d'una pèrdua en les formes. Per tant, jo crec que si en el fons de les qüestions estem d'acord intentem respectar-nos tots i mantindre eixe esperit que, al final, jo crec que és el que els ciutadans ens agraïxen.

Se someten a votación las dos propuestas, por separado.

En primer lugar, se vota la propuesta presentada, por el Grupo Socialista, que se aprueba, por unanimidad:

“El Pleno de la Corporación, por unanimidad, acuerda:

Instar a la Generalitat Valenciana a aportar con la máxima urgencia toda la documentación acreditativa de las actuaciones llevadas a cabo por las diferentes conselleries en los municipios afectados por el incendio de l'Alcalatén, de acuerdo con el Real Decreto 1471/2007, de 2 de noviembre de 2008, por el que se amplia el ámbito de aplicación del R.D. 7/2007, de 3 de agosto, por el que se aprueban medidas urgentes en materia de incendios forestales en la C.A. de Canarias. Para poder remitirlas desde esta institución lo antes posible al Ministerio competente con el objetivo de no perder la aportación del Gobierno de España ingresada en su día en esta diputación.”

A continuación, se vota la propuesta presentada por, el Grupo Popular, que se aprueba, por unanimidad:

“El Pleno de la Corporación, por unanimidad, acuerda:

1. Instar al Gobierno de la Nación a que lleve a cabo, por cuenta propia, actuaciones en los municipios afectados en el incendio del Alcalatén por un valor de tres millones de euros, al igual que han hecho la Generalitat Valenciana y la Diputación de Castellón.

2. Dar traslado de este acuerdo al Ministerio de la Presidencia, a la Conselleria de Agricultura y a la Conselleria de Medioambiente.”

Y, no habiendo más asuntos a tratar ni señores Diputados que deseen hacer uso de la palabra, por la Presidencia se levanta la sesión siendo las doce horas y cincuenta y cinco minutos del día al comienzo indicado, extendiéndose la presente acta de orden y con el visto bueno del Ilmo. Sr. Presidente, de cuyo contenido, como Secretario, certifico.

Vº. Bº.,
EL PRESIDENTE,

EL SECRETARIO GENERAL,